

Sygn. akt II K 536/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 stycznia 2018 roku

Sąd Rejonowy w Puławach II Wydział Karny:

Przewodniczący – Sędzia SR Aneta Milczek

Protokolant – A. P.

przy udziale oskarżyciela publicznego

po rozpoznaniu dnia 18 stycznia 2018 roku sprawy:

T. M. syna J. i S. z domu M., urodzonego (...) w S.

oskarżonego o to, że:

I. jako osoba odpowiedzialna za prowadzenie spraw (...) Sp. z o.o. z siedzibą w miejscowości B. (NIP: (...), KRS: (...)) dopuścił wbrew przepisom ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości, do niesporządzenia w imieniu reprezentowanego podmiotu, w terminie do 31 marca 2015 r. sprawozdania finansowego za 2014 r.,

tj. o popełnienie przestępstwa z art. 77 pkt 2 ustawy o rachunkowości

II. jako osoba odpowiedzialna za prowadzenie spraw (...) Sp. z o.o. z siedzibą w miejscowości B. (NIP: (...), KRS: (...)) dopuścił wbrew przepisom ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości, do niesporządzenia w imieniu reprezentowanego podmiotu, w terminie do 31 marca 2016 r. sprawozdania finansowego za 2015 r.,

tj. o popełnienie przestępstwa z art. 77 pkt 2 ustawy o rachunkowości

I. oskarżonego **T. M.** uznaje za winnego dokonania zarzuczanych mu czynów wyczerpujących w pkt I i II dyspozycję art. 77 pkt 2 ustawy o rachunkowości z dnia 29.09.1994r. (Dz. U z 2017r. poz. 2342) i za to: za czyn z pkt I na podstawie art. 77 pkt 2 ustawy o rachunkowości z dnia 29.09.1994r. (Dz. U z 2017r. poz. 2342) wymierza mu karę 100 (stu) stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 50 (pięćdziesięciu) złotych, za czyn z pkt II na podstawie art. 77 pkt 2 ustawy o rachunkowości z dnia 29.09.1994r. (Dz. U z 2017r. poz. 2342) wymierza mu karę 100 (stu) stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 50 (pięćdziesięciu) złotych,

II. na podstawie art. 85 § 1 k.k., art. 86 § 1 k.k. łączy orzeczone kary grzywny i wymierza mu karę łączną grzywny 140 (stu) stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 50 (pięćdziesięciu) złotych;

III. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 700 (siedemset) złotych tytułem opłaty i 90 (dziewięćdziesiąt) złotych tytułem zwrotu wydatków..

Sygn. akt **II K 536/17**

UZASADNIENIE

Na podstawie ujawnionych dowodów Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Przed notariuszem A. S. w Kancelarii Notarialnej w L. w dniu 14 września 2011 roku aktem notarialnym rep. A nr (...) zawarto umowę spółki z ograniczoną odpowiedzialnością działającą pod firmą (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w miejscowości B.. Postanowieniem Sądu Rejonowego Lublin – Wschód w Lublinie z siedzibą w Świdniku w dniu 28 listopada 2011 roku spółka została zarejestrowana w Krajowym Rejestrze Sądowym pod numerem KRS: (...). Reprezentację spółki sprawuje zarząd, przy czym w przypadku zarządu jednoosobowego prezes zarządu reprezentuje spółkę i składa oświadczenia woli w jej imieniu. Dla spółki nie ustanowiono prokurenta. Funkcję prezesa zarządu spółki w okresie sprawozdawczym za 2014 rok, 2015 rok i nadal pełni T. M.. W trakcie działania (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością składała roczne sprawozdania finansowe. W dniu 24 lipca 2013 roku zostało złożone roczne sprawozdanie finansowe spółki za okres od 01 stycznia 2012 roku do 31 grudnia 2012 roku. Z kolei w dniu 15 lipca 2014 roku zostało złożone roczne sprawozdanie finansowe spółki za okres od 01 stycznia 2013 roku do dnia 31 grudnia 2013 roku. W zakresie obsługi księgowej spółka na podstawie umowy z 2012 roku korzysta z usług biura rachunkowego (...) w L.. W lipcu 2016 roku oskarżony otrzymał wezwanie do złożenia sprawozdania finansowego spółki za 2014 i 2015 rok. Wówczas udał się do biura księgowego, w którym uzyskał informację, iż sprawozdanie finansowe za 2014 rok jest gotowe do złożenia zaś sprawozdanie finansowe za 2015 rok wymaga jeszcze uzupełnienia. Po uzyskaniu takiej informacji T. M. zaprzestał monitorowania tej sprawy dopóki w kwietniu 2017 roku nie otrzymał wezwania do stawienia się w Urzędzie Skarbowym w P., gdzie zostały mu ogłoszone zarzuty w zakresie niesporządzenia sprawozdań finansowych spółki za 2014 i 2015 rok a następnie został przesłuchany w charakterze podejrzanego.

Dowód: odpis pełny z rejestru przedsiębiorców KRS k.4-7; wyjaśnienia oskarżonego k. 101v.-103; k. 26v.-27.

W dniu 24 stycznia 2017 roku do Prokuratury Okręgowej w Lublinie wpłynęło pismo Prezesa Sądu Rejonowego Lublin – Wschód w Lublinie z siedzibą w Świdniku, w którym zawiadomiono o możliwości popełnienia przestępstwa z art. 79 pkt 4 ustawy z dnia 29 września 1994 roku o rachunkowości w zakresie niezłożenia do Sądu Rejonowego Lublin – Wschód w Lublinie z siedzibą w Świdniku przez prezesa zarządu (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością sprawozdania finansowego za 2014 rok. Dodatkowo Urząd Skarbowy w P. ustalił, iż (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością nie złożyła sprawozdania finansowego za rok 2015 pomimo, iż w dniu 8 sierpnia 2016 roku odebrane zostało przez spółkę wezwanie do złożenia w terminie 7 dni od daty doręczenia wezwania sprawozdania finansowego za 2015 rok.

Dowód: zawiadomienie o popełnieniu przestępstwa k. 3; informacja o niezłożeniu sprawozdania finansowego k. 15.

W dniu 18 maja 2017 roku do Urzędu Skarbowego w P. wpłynęło roczne sprawozdanie finansowe (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością za okres od 1 stycznia 2014 roku do 31 grudnia 2014 roku. W dniu 12 czerwca 2017 roku do Urzędu Skarbowego w P. wpłynęło roczne sprawozdanie finansowe (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością za okres od 1 stycznia 2015 roku do 31 grudnia 2015 roku.

Dowód: sprawozdanie finansowe za 2014 rok k. 30-42; kserokopia sprawozdania finansowego za 2015 rok wraz z potwierdzeniem złożenia k. 91-100.

W zakresie podatku dochodowego od osób prawnych za rok podatkowy 2014 i 2015 (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w terminach składała zeznania o wysokości osiągniętego dochodu jak i składała korekty zeznania, nadto spółka składała deklaracje dla podatku od towarów i usług za kwartały I-IV 2014 i 2015 roku, jak i korekty tych deklaracji.

Dowód: kserokopie zeznań CIT-8 k. 58-64; kserokopie deklaracji podatkowych VAT k. 65-90.

Oskarżony T. M. przesłuchany w toku postępowania przygotowawczego nie przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów i złożył wyjaśnienia (k. 26v.-27). Wynika z nich, iż nie poczuwa się do celowego, świadomego i wykalkulowanego działania w zakresie stawianych mu zarzutów. Wyjaśnił, iż sprawozdanie finansowe za 2014 roku zostało sporządzone przez biuro rachunkowe, lecz nie zostało złożone do urzędu skarbowego z powodu braków

środków na opłacanie należności tegoż biura. Sprawozdanie finansowe za 2014 rok zostało już sporządzone i w dacie przesłuchania podejrzanego (7 kwietnia 2017 roku) zostało już wysłane lub niebawem zostanie wysłane. Sprawozdanie finansowe za 2015 rok już jest przygotowywane, wymagane jest jednak podjęcie dodatkowych czynności. Dodatkowo podejrzanym wyjaśniał, iż spółka doświadczyła trudności finansowych, w tym spowodowanych obiektywnymi okolicznościami spowodowanymi siłami natury. Spółka uiszczała podatek dochodowy, dodatkowo w latach 2014 – 2015 odnotowywała nieznaczące dochody.

Oskarżony przesłuchany przed Sądem (k. 101v.-103) przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów i złożył wyjaśnienia, z których wynika, iż pełni funkcję prezesa zarządu (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością. Od 2012 roku spółka ta na podstawie umowy korzystała z usług biura rachunkowego (...) w L.. Umowa zawarta przez spółkę gwarantowała jej kompleksową usługę księgową i dodatkowo prowadzenie spraw osobowych za odrębnymi opłatami. Sprawozdania finansowe za 2012 i 2013 roku zostały sporządzone i złożone, sam oskarżony nie otrzymał żadnych upomnień czy ponagieł ze strony Urzędu Skarbowego w P.. W lipcu 2016 roku oskarżony otrzymał wezwanie do złożenia sprawozdania finansowego spółki za 2014 i 2015 rok. Wówczas udał się do biura księgowego, w którym uzyskał informację, iż sprawozdanie finansowe za 2014 rok jest gotowe do złożenia zaś sprawozdanie za 2015 rok wymaga jeszcze uzupełnienia. Po uzyskaniu takiej informacji oskarżony zaprzestał monitorowania tej sprawy dopóki w kwietniu 2017 roku nie otrzymał wezwania do stawienia się w Urzędzie Skarbowym w P., gdzie zostały mu ogłoszone zarzuty a następnie został przesłuchany w charakterze podejrzanego. Oskarżony zdawał sobie sprawę z obowiązku sporządzenia i składania rocznych sprawozdań finansowych spółki jak i znane mu były terminy wykonania tych obowiązków. Uzgodnił z księgową, iż te obowiązki będą wykonywane, dodatkowo w trakcie postępowania przygotowawczego w niniejszej sprawie uzgadniał terminy złożenia sprawozdań finansowych za 2014 i 2015 rok. Sprawozdanie finansowe za 2014 rok zostało przez oskarżonego złożone w dniu 24 maja 2017 roku, z kolei sprawozdanie finansowe za 2015 rok zostało złożone w dniu 12 czerwca 2017 roku. Oskarżony wpłacił do biura rachunkowe dodatkowe pieniądze, z założeniem potraktowania złożenia sprawozdań finansowych (...) Spółka z o.o. jako priorytetowych. W tej sprawie wielokrotnie kontaktował się z biurem rachunkowym, gdyż umowa z biurem rachunkowym obejmowała również obowiązek biura rachunkowego sporządzenia sprawozdań finansowych spółki. Dokumenty, na podstawie których możliwym było sporządzenie sprawozdań finansowych za 2014 i 2015 rok zostały złożone do biura rachunkowego. Oskarżony nie miał powodów, aby nie składać sprawozdań finansowych, gdyż spółka nie miała zaległości podatkowych, terminowo regulowała zobowiązania podatkowe, z tytułu podatku od towarów i usług istniała nadwyżka.

Oskarżony T. M. jest emerytem, nie był karany sędownie (k. 44, k. 53).

Sąd zważył, co następuje:

Ustalenia stanu faktycznego w niniejszej sprawie Sąd oparł przede wszystkim na dokumentach, w szczególności odpisie (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością, a nadto zeznaniach i deklaracjach podatkowych spółki, wobec której oskarżony pełni funkcję prezesa zarządu. Również wyjaśnienia oskarżonego Sąd obdarzył wiarą w całości, zwłaszcza w zakresie okoliczności zaniechania sporządzenia rocznych sprawozda

[.

(...)

(...)

(...) finansowych (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością. Okoliczności wywiązywania się przez spółkę wobec której oskarżony pełni funkcję prezesa zarządu z zobowiązań podatkowych, mająca potwierdzenie w przedłożonych deklaracjach i zeznaniach o wysokości osiągniętego dochodu przez podatnika podatku dochodowego od osób prawnych są w niniejszej sprawie bezsporne, ale w żaden sposób nie są związane z ustaleniem sprawstwa czynu z art. 77 ust. 2 ustawy o rachunkowości i winy oskarżonego. Oskarżony na podstawie tych dokumentów usiłował wykazać brak zawinienia popełnienia przestępstwa, rozumianego przez niego jako celowe, świadome i wykalkulowane działanie bezprawne.

W zakresie zgromadzonych w sprawie dowodów, ujawnionych w toku przewodu sądowego, zostały one obdarzone wiarą w całości, gdyż zostały one sporządzone przez uprawnione do tego podmioty, w zakresie ich kompetencji i prawem przepisanej formie. Również kserokopie przedłożonych przez oskarżonego deklaracji i zeznań podatkowych zostały uznane jako wiarygodne dokumenty, gdyż brak jest podstaw po podważaniu prawdziwości ich treści. Wobec powyższego wszystkie ujawnione w sprawie dokumenty stanowią obiektywne dowody zaświadczonych nimi okoliczności.

W oparciu o powyższe ustalenia, Sąd podzielił stanowisko oskarżyciela publicznego uznając, iż zachodzą wszelkie podstawy do przypisania oskarżonemu sprawstwa 2 czynów z art. 77 pkt 2 ustawy o rachunkowości z dnia 29 września 1994 r. (t.j.: Dz. U. z 2017 roku poz. 2342). Przepięstwo to wprowadza odpowiedzialność karną za cztery różne za uchybienia związane z prowadzeniem ksiąg rachunkowych. Pierwsze dwa dotyczą nieprowadzenia ksiąg rachunkowych bądź prowadzenia ich wbrew przepisom ustawy lub podawania nierzetelnych danych. Dwa kolejne związane są z naruszeniem obowiązku sporządzania sprawozdania finansowego i dotyczą sytuacji, kiedy sprawozdanie finansowe nie zostało w ogóle sporządzone lub zostało sporządzone niezgodnie z ustawą lub zawierające nierzetelne dane.

Niewątpliwie oskarżony jako kierownik jednostki będącej spółką kapitałową obowiązany był do wykonania określonych obowiązków z zakresu rachunkowości i w wyznaczonych terminach nie sporządził sprawozdania finansowego (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością za rok 2014 i 2015, czym wypełnił przesłanki podlegania odpowiedzialności karnej z przepisu art. 77 pkt 2 ustawy o rachunkowości. Zgodnie z przepisem art. 2 ust. 1 ustawy o rachunkowości, przepisy tej ustawy stosuje się do mających siedzibę lub miejsce sprawowania zarządu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej spółek handlowych, w tym kapitałowych.

Stosownie do przepisu art. 3 ust. 1 pkt 1 ustawy o rachunkowości jednostkami w rozumieniu ustawy są podmioty określone w art. 2 ust. 1, do których obowiązków należy, zgodnie z przepisem art. 4 ust. 1 i ust. 3 pkt 5 ustawy o rachunkowości stosowanie przyjętych zasad (polityki) rachunkowości, rzetelnie i jasno przedstawiających sytuację majątkową i finansową oraz wynik finansowy; rachunkowość ta obejmuje m.in. sporządzanie sprawozdań finansowych. Zgodnie z przepisem art. 4 ust. 5 ustawy o rachunkowości kierownik jednostki, o ile odrębne przepisy nie stanowią inaczej, ponosi odpowiedzialność za wykonywanie obowiązków w zakresie rachunkowości określonych ustawą, w tym z tytułu nadzoru, również w przypadku, gdy określone obowiązki w zakresie rachunkowości – z wyłączeniem odpowiedzialności za przeprowadzenie inwentaryzacji w formie spisu z natury – zostaną powierzone innej osobie lub przedsiębiorcy, o którym mowa w art. 11 ust. 2, za ich zgodą. Przyjęcie odpowiedzialności przez inną osobę lub przedsiębiorcę powinno być stwierdzone w formie pisemnej. W przypadku gdy kierownikiem jednostki jest organ wieloosobowy, a nie została wskazana osoba odpowiedzialna, odpowiedzialność ponoszą wszyscy członkowie tego organu. Według przepisu art. 3 ust. 1 pkt 6 ustawy o rachunkowości, kierownikiem jednostki jest członek zarządu lub innego organu zarządzającego, a jeżeli organ jest wieloosobowy – członków tego organu, z wyłączeniem pełnomocników ustanowionych przez jednostkę (...). Zgodnie z art. 52 i 53 ustawy o rachunkowości, sprawozdanie finansowe sporządza się w okresie 3 miesięcy od dnia bilansowego, a następnie ustawa nakłada obowiązek jego zatwierdzenia przez kompetentny organ w ciągu 6 miesięcy od dnia bilansowego.

Podsumowując powyższe rozważania, należy zauważyć iż spółka z ograniczoną odpowiedzialnością jako spółka kapitałowa podlega przepisom o rachunkowości, w tym obowiązana jest do sporządzania sprawozdań finansowych. W zakresie organu uprawnionego do reprezentacji (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością, jest nim zarząd, który w okresie zarzutów składał jest wyłącznie z prezesa zarządu w osobie oskarżonego T. M.. W sprawie nie wykazano, aby w odniesieniu do (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością, spółka ta powierzyła obowiązki w zakresie rachunkowości innej osobie lub przedsiębiorcy, mając na uwadze iż przyjęcie odpowiedzialności przez inną osobę lub przedsiębiorcę w zakresie rachunkowości określonych ustawą powinno być stwierdzone w formie pisemnej. Wyłącznie okoliczność powierzenia obowiązków w zakresie rachunkowości innej osobie lub przedsiębiorcy, co stwierdzone byłoby w formie pisemnej, skutkowałoby uwolnieniem kierownika jednostki od odpowiedzialności z tytułu obowiązków określonych w ustawie o rachunkowości, jednak nadal byłby on odpowiedzialny z tytułu nadzoru

nad wykonywaniem tych obowiązków przez taką osobę lub przedsiębiorcę. Tym samym sporządzenie sprawozdania finansowego w odniesieniu do spółki z ograniczoną odpowiedzialnością reprezentowaną przez jednoosobowy zarząd spoczywa na prezesie tego zarządu. Należy również zaznaczyć, iż czyn w zakresie niesporządzenia sprawozdania finansowego może zostać popełniony jedynie w formie winy umyślnej, a więc z zamiarem bezpośrednim lub wynikowym.

Z wyjaśnień oskarżonego wynika, iż znane mu były obowiązki w zakresie rachunkowości w postaci obowiązku sporządzenia sprawozdania finansowego, w tym także sprawozdania finansowe (...) Sp. z o.o. były sporządzane i składane za okres od 1 stycznia 2012 roku do 31 grudnia 2012 roku oraz od 1 stycznia 2013 roku do 31 grudnia 2013 roku. Oskarżony przyznał, iż z uwagi na minimalny zakres znajomości przepisów, stosowanych w związku z prowadzeniem działalności gospodarczej, nie była znana mu kategoria postawionych zarzutów, nadto korzystał z pomocy biura rachunkowego, które zajmowało się sprawami księgowymi dotyczącymi spółki (...) Sp. z o.o. Jednak w świetle ustalonych okoliczności, iż oskarżony od wielu lat prowadzi działalność gospodarczą, w tym pełnił funkcję prezesa zarządu spółki kapitałowej, korzystał z pomocy profesjonalnego biura rachunkowego w sprawach rachunkowych, podatkowych czy osobowych, jednak zakres wykonywanych na rzecz (...) Sp. z o.o. usług w zakresie czynności rachunkowych, w tym sporządzania sprawozdania finansowego (art. 4 ust. 3 pkt 5 ustawy o rachunkowości) przez biuro rachunkowe nie wynika z umowy stwierdzonej w formie pisemnej (przynajmniej taka umowa nie została Sądowi przedłożona), w której biuro rachunkowe przejęłoby odpowiedzialności w zakresie obowiązków w zakresie rachunkowości określonych ustawą – nie można przyjąć, iż oskarżony nie ponosi odpowiedzialności jako kierownik jednostki z tytułu obowiązków w zakresie rachunkowości, ani nie ponosi winy za swoje zachowanie. Oskarżony wyjaśnił, iż po tym jak otrzymał w 2016 roku wezwanie z Urzędu Skarbowego w P. do złożenia sprawozdania finansowego (...) Sp. z o.o. za rok 2015 roku, skontaktował się z biurem rachunkowym celem wyjaśnienia tej sytuacji, po czym jak uzyskał zapewnienie w biurze rachunkowym, iż sprawozdania finansowe są gotowe, lub są one w trakcie sporządzania, przestał monitorować tę sprawę i nie sprawował należytego nadzoru nad stanem wykonania jego obowiązków z zakresu rachunkowości. Dopiero wszczęcie postępowania karnego przeciwko T. M. doprowadziło do podjęcia przez oskarżonego działań celem ustalenia czy sprawozdania finansowe spółki zostały sporządzone oraz złożone. Nie można więc przyjąć, zwłaszcza wobec wykształcenia oskarżonego czy okoliczności wieloletniego prowadzenia przez niego działalności gospodarczej, w tym pełnionej przez niego funkcji prezesa zarządu spółki kapitałowej, aby oskarżony nie był świadomy obowiązków jakie nakłada na niego ustawa o rachunkowości, ani aby nieświadomość ta była usprawiedliwiona.

Mając powyższe na uwadze, na podstawie całokształtu materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie, należy stwierdzić, że oskarżony T. M. swoim zachowaniem niewątpliwie wypełnił znamiona zarzuconych mu czynów. Oskarżony będąc prezesem zarządu spółki (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w miejscowości B. był świadomy jego obowiązków z zakresu ustawy o rachunkowości nadto wiedział, iż roczne sprawozdania finansowe tejże spółki nie zostały sporządzone ani złożone do Sądu Rejonowego Lublin – Wschód w Lublinie z siedzibą w Świdniku. Okoliczność, że spółka w okresie za który nie zostały sporządzone sprawozdania finansowe realizowała swoje obowiązki podatkowe, w tym składała deklaracje dla podatku od towarów i usług czy zeznania o wysokości osiągniętego dochodu przez podatnika podatku dochodowego od osób prawnych, czy korekty tych dokumentów, nadto nie miała zaległości podatkowych za lata 2014 i 2015 w żadnej mierze nie wykazuje braku sprawstwa oskarżonego czy jego winy, ani nie podważa oceny o stopniu społecznej szkodliwości czynów, których oskarżony dopuścił się w warunkach umyślności z zamiarem bezpośrednim.

Okoliczność, iż sprawozdania finansowe (...) Sp. z o.o. za lata 2014 i 2015 nie zostały przez oskarżonego sporządzone z uwagi na niezachowanie należytej staranności w wykonaniu jego obowiązków z zakresu rachunkowości, w tym monitorowania realizacji tego obowiązku przez biuro rachunkowe, z którego usług spółka korzystała w sprawach księgowych, nie jest tego typu okolicznością, która powodowałaby możliwość ekskulpacji oskarżonego. Jest to jedynie okoliczność łagodząca. Oskarżony miał świadomość, że jako prezes zarządu spółki odpowiada za sporządzenie sprawozdania finansowego oraz jego złożenie w właściwym sądzie rejestrowym. Stąd należy przyjąć, iż oskarżony

podejmując ustalone działania w sprawie, chciał popełnić zarzuconemu mu czyny zabronione, co przemawia za stwierdzeniem, że zarzuconych mu czynów dokonał z zamiarem bezpośrednim.

Oceniając stopień winy oskarżonego oraz społeczną szkodliwość zarzuconych mu czynów, Sąd uznał, że stopień społecznej szkodliwości czynów nie są znikome, lecz znaczny, z kolei wina oskarżonego wykazywała umyślność z zamiarem bezpośrednim. Przede wszystkim Sąd miał na uwadze, że oskarżony podejmował działania mające na celu sporządzenie sprawozdań finansowych i ostatecznie zostały one sporządzone i złożone do sądu rejestrowego, niemniej przez okres ponad roku nie dopełnił ciężących na nim obowiązków, nadto pomimo wezwania przez Urząd Skarbowy w P. do złożenia sprawozdania finansowego za 2015 roku, oskarżony nie zachował należytej staranności i nie monitorował stanu załatwienia tej sprawy w biurze rachunkowym, co świadczy o lekceważeniu obowiązków oraz przepisów ustawy o rachunkowości jak i kodeksu spółek handlowych regulujących obowiązki zarządu w spółkach kapitałowych. Nie należy zapominać, iż sprawozdanie finansowe jest dokumentem z którym mogą zapoznawać się kontrahenci, którzy chcą zbadać stan majątkowy spółki, z którą chcą ewentualnie podjąć współpracę.

Zdaniem Sądu, z uwagi na sytuację materialną oskarżonego, osoby o wykształceniu wyższym, dodatkowo niekaranej sędownie, istniały przesłanki do orzeczenia względem niego jednostkowych kar grzywny za każdy z czynów w wymiarze po 100 stawek dziennych, z ustaleniem wysokości jednej stawki dziennej na kwotę 50 złotych i orzeczeniem kary łącznej grzywny 140 stawek dziennych z ustaleniem wysokości jednej stawki na kwotę 50 złotych. Sąd doszedł do przekonania, iż tak orzeczone jednostkowe kary grzywny i kara łączna grzywny, jest karą sprawiedliwą, którą w przedmiotowej sprawie należało zastosować w stosunku do oskarżonego. Orzeczenie innej kary, mając na względzie dyrektywy wymiaru kary, byłoby zupełnie niecelowym, w tym również umorzenie postępowania karnego wobec oskarżonego z uwagi na znikomą społeczną szkodliwość czynu. Nie można bowiem przyjąć, aby zachowania oskarżonego były na tyle błahе, iż nie jest zasadne pociągnięcie oskarżonego do odpowiedzialności karnej. Pewność obrotu gospodarczego, pewność i legalność wpisów dokonywanych w KRS, wymaga aby osoby zajmujące się prowadzeniem działalności gospodarczej, w tym członkowie organów osób prawnych działały zgodnie z obowiązującym prawem. Mając na uwadze ustawowe zagrożenie z art. 77 pkt 2 ustawy o rachunkowości, Sąd przyjął iż kary jednostkowe grzywny stanowiąc będą dla oskarżonego sprawiedliwą odpłatę. Sytuacja materialna oskarżonego uzasadnia przekonanie, że jest on w stanie karę łączną grzywny wykonać w tym, iż ustalona wysokość jednej stawki dziennej uwzględnia jego dochody, warunki rodzinne czy stosunki majątkowe i możliwości zarobkowe, w tym iż oskarżony nie ma nikogo na swoim utrzymaniu i posiada majątek znaczniejszej wartości. Zdaniem Sądu sytuacja materialna oskarżonego, pozwala na przyjęcie, iż kara łączna grzywny w wymierzonej wysokości, nie spowoduje obciążenia oskarżonego ponad miarę.

Uwzględnienie powyższych okoliczności doprowadziło Sąd do przekonania, iż karą adekwatną do stopnia szkodliwości społecznej popełnionych przez oskarżonego przestępstw jak i do stopnia winy oskarżonego będzie kara grzywny. Uiszczenie orzeczonej kwoty nie stanowi w ocenie Sądu znacznej uciążliwości, a przy tym unaocznia społeczną szkodliwość czynów, jakich oskarżony się dopuścił. Będąc z jednej strony środkiem represji, spełni także cele wychowawcze. Stąd Sąd kierując się wytycznymi z art. 85 k.k. i art. 86 § 1 i 2 k.k. (pomimo, że w wyroku nie wskazał przez przeoczenie przepisu art. 86 § 2 k.k.) orzekł wobec oskarżonego karę łączną grzywny w wysokości 140 stawek dziennych (przy granicach od 100 do 200 stawek dziennych). Mając bowiem na uwadze związki czasowe przypisanych oskarżonego czynów, działanie z tym samym zamiarem i oceniając każde z czynów jako wykazujące jednakowy stopień społecznej szkodliwości, Sąd ustalił wymiar kary łącznej grzywny w oparciu o zasadę asperacji, nie zaś absorpcji, mając na uwadze przede wszystkim działanie w sposób umyślny i godzący w identyczne dobro prawem chronione.

W punkcie III wyroku Sąd zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 700 złotych tytułem opłaty (art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych) oraz obciążył oskarżonego wydatkami postępowania w kwocie 90 złotych. Sąd, w sytuacji majątkowej oskarżonego nie znalazł podstaw do zwolnienia go od obowiązku uiszczenia kosztów procesu, kierując się zasadą, że każdy, kto przez swoje zachowanie spowodował wszczęcie postępowania karnego, zobowiązany jest do poniesienia jego kosztów.

Mając na uwadze powyższe, Sąd orzekł jak w sentencji wyroku.